

ДА ЛИ ТРЕБА СВЕДОЧИТИ ПРОТИВ МУСЛИМАНА КОЈИ ЈЕ УКРАО НЕШТО ОД ХРИШЋАНИНА?

هل يشهد على مسلم ظَلَمَ نصرانيا وأخذ ماله بغير حق؟

<Српски – Serbian – صربي>

Мухаммед ибн Салих Ел-Мунецид

www.islamqa.info

الشيخ محمد بن صالح المنجد

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Амра Дацић

ترجمة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

مراجعة: عمرة داتسيتش

Да ли треба сведочити против муслимана који је украо нешто од хришћанина или прећутати то?

Питање: Био сам присутан инциденту када је муслиман учинио неправду хришћану по питању његове имовине. Да ли требам да сведочим ономе што сам видео или требам да сакријем лоше дело мог брата муслимана?

Одговор: Хвала припада Аллаху (Богу)!

Прво:

Сведочење је заједничка обавеза, а може да буде индивидуална обавеза у два случаја: када је особа позвана да сведочи или када ће право особе да буде угрожено ако не сведочи.

Друго:

Узвишени Бог је наредио праведност и сведочење на основу правде у свим ситуацијама и у корист свих људи.

Узвишени Бог каже:

О верници, будите увек праведни, сведочите Бога ради, па и на своју штету или на штету родитеља и рођака... (Кур'ан, Ен-Ниса', 135)

Учењак Ибн Кајјим, Бог био задовољан њиме, је рекао:

"У овом одломку, Узвишени Бог нам наређује да се чврсто заузимамо за правду, која је једнакост. Ово је наредба да будемо праведни према свима, био то непријатељ или пријатељ." (Ер-Рисалех ет-Тебукије, 31)

Узвишени Бог каже:

О верници, дужности према Богу извршавајте, и праведно сведочите! Нека вас мржња коју према неким људима носите никако не наведе да неправедни будете! Праведни будите, то је најближе честитости. (Кур'ан, Трпеза, 8)

Ес-Са'ади, Бог му се смиловао, каже:

"Као што би сведочио у корист свог пријатеља, тако и сведочи против њега; као што би сведочио против свог непријатеља, тако сведочи у његову корист, чак и да је неверник или новотар, јер обавезно је да будеш праведан са њим." (Тефсир ес-Са'ади, 224)

Преноси се од Ибн Омера:

Абдуллах ибн Ревахах је ишао код јевреја на Хајбер сваке године да би проценио њихове усеве и да би узео половину (према условима договора између муслимана и јевреја). Они су се пожалили Посланику, нека је над њим Божији спас и мир, због његове строгаће, и желели су да подмите Абдуллаха. Он је рекао: "О Божији непријатељи, зар ми то нудите забрањене ствари? Тако ми Бога, долазим вам од мени најдражег човека, а ви сте ми мржи од мајмуна и свиња. Али моја мржња према вама и љубав према њему неће да учини да будем неправедан према вама."

Они су рекли: "Добротом овога (принципа) небеса и земља опстоје."

(Преноси га Ибн Хиббан, 5199 и други; Учењак Албани га је оценио као веродостојним у Ет-Те'аликат ел-Хассан, 5176)

Исламски учењак Ибн Тејмијје, Бог му се смисловао, је рекао:

"Свако добро је у правди и праведности, а свако зло је у неправди. Тако да је правда обавезна у свим стварима и према свим људима, а неправда је забрањена у свим стварима и према свим људима. Није дозвољено да будеш неправедан уопште према било коме, било да се ради о муслиману или невернику, или да се ради о неправеднику." (Меџму'у-л-Фетава, 18/166)

Такође је рекао:

"Правда је наређена свима и према свима у свим ситуацијама, а неправда није дозвољена ни у најмањој мери у било којој ситуацији, до те мере да је Узвишени Бог, наредио верницима да буду праведни према неверницима, као што каже:

'О верници, дужности према Богу извршавајте, и праведно сведочите! Нека вас мржња коју према неким људима носите никако не наведе да неправедни будете! Праведни будите, то је најближе честитости.' (Кур'ан, Трпеза, 8)

Верници су нападали невернике Божијом дозволом, онда је Узвишени Бог, рекао, објашњавајући ствар: Немојте да допустите да ваша мржња према неверницима учини да будете неправедни према њима, будите праведни, то је најближе честитости." (Меџму'у-л-Фетава, 30/339)

Учењак Ибн Баз, Бог му се смисловао, је рекао:

"Узвишени Бог је учинио обавезним муслиманима да буду праведни према својим непријатељима, и наредио им је да буду праведни са било киме ко се завади са њима. А забранио им је да себи дозволе да мржња према неким људима

учини да не буду праведни према њима. Он, слављен нека је, говори нам да је правда према непријатељима као и према пријатељима ближе богобојазности. Ово значи да правда према свим људима, како пријатељима тако и непријатељима, је ближа као заштита од Божије срџбе и Његове казне." (Меџму'у-л-Фетава Ибн Баз, 2/182)

Учењак Ибн 'Усејмин, Бог му се смиловао, је упитан:

"Ако нам неверник и муслиман дођу на место где радимо, јер требају нешто од нас, па неверник дође пре муслимана, да ли да даднемо предност муслиману над неверником, или да даднемо предност ономе ко је дошао први?"

Он је одговорио:

"Не; почните са оним ко је дошао први. Само тако је праведно. Тако да су учењаци рекли: 'Ако се муслиман и неверник обратe судији ради пресуде, да ли ће он да третира муслимана боље него неверника?"

Не, неће према њему да се опходи боље; него, према обојици треба да се понаша једнако. Не треба да прича са муслиманом благо а са неверником грубо; то није дозвољено. Пресуда међу људима мора да се заснива на правди. Ако то урадиш и ако си праведан, то може да буде узрок да тај неверник постане муслиман." (Лика' ел-Баб ел-Мефтух, 79/17)

А Аллах зна најбоље.

Одговорио: Учењак Мухаммед ибн Салих ел-Мунеџид

Извор: <http://islamqa.info/ar/209220>

